



## TISKOVÁ ZPRÁVA č. 102/22

V Lucemburku dne 16. června 2022

Rozsudek Soudního dvora ve věci C-328/20 | Komise v. Rakousko (Indexace rodinných dávek)

### Úprava rodinných přídavků a různých daňových výhod, které Rakousko poskytuje pracovníkům, v závislosti na státě bydliště jejich dětí je v rozporu s unijním právem

*Tento mechanismus představuje neodůvodněnou nepřímou diskriminaci na základě státní příslušnosti migrujících pracovníků*

Dne 1. ledna 2019 zavedlo Rakousko mechanismus úpravy paušální částky rodinných přídavků a různých daňových výhod, které poskytuje pracovníkům, jejichž děti mají trvalé bydliště v jiném členském státě. Mezi tyto daňové výhody patří sleva na dani na vyživované dítě, rodinný bonus „plus“ a slevy na dani pro jednopříjmové domácnosti, pro rodiče samoživitele a u výživného. Úprava může být provedena směrem nahoru nebo dolů v závislosti na obecné cenové hladině dotyčného členského státu.

Jelikož Komise měla za to, že tento mechanismus úpravy a rozdílné zacházení, které z něj plyne především pro migrující pracovníky v porovnání s rakouskými státními příslušníky, jsou v rozporu s unijním právem, podala proti Rakousku k Soudnímu dvoru žalobu pro nesplnění povinnosti. V této věci byla Komise podporována Českou republikou, Chorvatskem, Polskem, Rumunskem, Slovinskem, Slovenskem a Kontrolním úřadem ESVO, zatímco Dánsko a Norsko vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci na podporu Rakouska.

Svým dnešním rozsudkem Soudní dvůr nejprve konstatuje, že dotčené rodinné přídávky a sleva na dani na vyživované dítě představují rodinné dávky spadající do působnosti nařízení o koordinaci systémů sociálního zabezpečení, které nelze jakkoliv snížit nebo změnit z důvodu, že příjemce nebo jeho rodinní příslušníci bydlí v jiném členském státě, než který je poskytuje.

Nařízení tak vyžaduje striktní ekvivalenci výše rodinných dávek poskytovaných členským státem pracovníkům, jejichž rodinní příslušníci mají bydliště v tomto členském státě, a dávek poskytovaných pracovníkům, jejichž rodinní příslušníci bydlí v jiném členském státě. V tomto ohledu Soudní dvůr zdůrazňuje, že při nezohledňování rozdílů v cenových hladinách uvnitř členského státu poskytujícího dávky rozdíly kupní síly v jednotlivých členských státech neodůvodňují, aby členský stát mohl druhé z těchto kategorií osob vyplácet dávky v jiné výši než osobám první kategorie.

Soudní dvůr uvádí, že za těchto podmínek **sporné rakouské právní předpisy** tím, že rodinné dávky upravují v závislosti na státě bydliště dětí příjemce, **porušují nařízení o koordinaci systémů sociálního zabezpečení**.

Pokud jde dále o rodinné přídávky a všechny daňové výhody uvedené v žalobě Komise, Soudní dvůr připomíná, že unijní právo zakazuje jakoukoli diskriminaci v oblasti sociálního zabezpečení na základě státní příslušnosti migrujících pracovníků. **Sporný mechanismus úpravy** se přitom tím, že se použije pouze v případě bydliště dítěte mimo rakouské území, **dotýká především migrujících pracovníků**, jelikož právě u jejich dětí je pravděpodobnější,

že budou mít bydliště v jiném členském státě.

Navíc **vzhledem k tomu, že valná většina migrujících pracovníků dotčených tímto mechanismem pochází z členských států, kde jsou životní náklady nižší než v Rakousku**, pobírají tito pracovníci rodinné dávky, jakož i sociální a daňové výhody v nižší výši, než jaká je poskytována rakouským pracovníkům.

Tento mechanismus úpravy tak **představuje nepřímou diskriminaci na základě státní příslušnosti, která není v žádném případě odůvodněná**. V tomto ohledu Soudní dvůr zdůrazňuje, že migrující pracovník přispívá k určení a financování příspěvků, z nichž jsou poskytovány dotčené rodinné přídatky a daňové výhody, stejnou měrou jako pracovník tuzemský, aniž by přitom bylo zohledněno místo bydliště jejich dětí. Z toho podle Soudního dvora plyne, že sporné rakouské právní předpisy **představují rovněž porušení nařízení o volném pohybu pracovníků uvnitř Unie**.

Za těchto okolností Soudní dvůr Komisi podané **žalobě pro nesplnění povinnosti v plném rozsahu vyhovuje**.

**UPOZORNĚNÍ:** Žaloba pro nesplnění povinnosti, směřující proti členskému státu, který nesplnil své povinnosti vyplývající z práva Unie, může být podána Komisi nebo jiným členským státem. Jestliže Soudní dvůr rozhodne, že došlo k nesplnění povinnosti, dotčený členský stát je povinen vyhovět rozsudku v co nejkratší lhůtě.

Dojde-li Komisi k názoru, že členský stát rozsudku nevyhověl, může podat novou žalobu s návrhem na uložení peněžitých sankcí. V případě, že Komisi nebyla sdělena opatření k provedení směrnice, však Soudní dvůr může na návrh Komise uložit sankce již ve stadiu prvního rozsudku.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106.

Zůstaňte připojeni!

